

luffe baade en passende Provision og Kurs paa de nødvendige kontante Penge, der skulle staffles tilføede. Jeg maa efter vore tidligere Jernbanehistorier hertilands mene, at det vil være en nyttig Regulator for Pengevæsenet ved disse Foretagender, og at det er et Spørgsmaal af fuldt saa megen Betydning som de overordentlig mange øvrige Detailler, som Ministeren skal iagttage med Hensyn til Lovens Gjennemførelse iøvrigt. Jeg maa derfor navnlig efter den Forhandling, der er ført, og efter de Erfaringer, som vi tidligere have høstet ved den Slags Foretagender, sætte megen Pris paa, at dette Forslag vedtages, og jeg skjønner ikke, at det i en eneste Linie lægger nogen væsentlig Hindring i veien for disse Loves Fremme, at dette Forslag vedtages.

Lb. Nielsen: Det er nærmest for at udtale et Par Bemærkninger om Vædringsforslaget under Nr. 3, at jeg har begjæret Ordet. Jeg har allerede gjentagne Gange ikke alene ved denne Lejlighed, men tidligere udtalt, at jeg fandt det temmelig ubilligt, at man skulde vedblive med i Sylland og Fyn at udrede Expropriationsomkostninger. Jeg skal ikke her komme tilbage til de almindelige Grunde, dem har jeg allerede omtalt, men jeg skal komme tilbage til de mere lokale Grunde, og jeg antager da, at jeg, da Vædringsforslaget under Nr. 3 er enslydende med Vædringsforslag under Nr. 2 til den næste Sag paa Dagsordenen og vil have Indflydelse paa Afstemningen over det af mig først nævnte Vædringsforslag, kan have Lov til at tale om begge Vædringsforslag, om jeg saa maa sige, under Et. Jeg har sagt, og det er naturligvis Noget, som jeg skal vide at staa ved, at jeg agter ikke at lægge noget af Lovforslagene Hindringer i veien, allermindst det første, der efter min Mening har haft en længere Tidsperiode til sin Tilblivelse, og med Hensyn til hvilket der er gaaet saa omhyggelige Forhandlinger iforveien, men jeg kan ikke Andet, og jeg maa tillige af særlige lokale Grunde foruden af de almindelige stemme for Vædringsforslaget under Nr. 3 til nærværende Lovforslag og under Nr. 2 til den næste Sag paa Dagsordenen. Det var mig nemlig ikke saa ganske bekendt, den Dag jeg sidst talte, at der er en vordende Bevægelse mod Bjerreherredbanen, og jeg tror ogsaa mod den Hastighed, hvormed denne Bane søges gennemført. Dersom Thinget var blevet fuldstændig bekendt med Alt, hvad der er foregaaet i denne Sag, vilde det efter min Mening have betænkt sig noget paa at gaa ind paa denne Retning, det vilde ialtfald have talt med om Banens Retning. Man kan sige, hvad man vil, om de første eller mindre Minoriteter, men den Maade, hvorpaa Banen er bleven til gennem Amtet og Sogneraadet, og den Hast, hvormed Forslaget skal gennemføres, gjør, at man har nogen Grund til

at paafe Minoriteternes Ret med alle de Midler, der staa til Raadighed, og et af Midlerne, ganske vist et af de mindre, er Vædringsforslaget under Nr. 3. Det kan nu ikke negtes, at det, principielt set, er en aldeles urimelig Ting, at Egne, der jo egentlig lide Stade ved, at der kommer en Bane, idet de berettigede Krav, som de kunne have paa at faae deres Ønsker tilfredsstillende i saa Henseende — jeg sigter herved til Bjerreherredbanen — derved udsættes, thi det vil blive Følgen, mine Herrer, ikke desto mindre skulle bidrage paa en dobbelt Maade til den, nemlig dels gennem Expropriation og dels gennem Amtet, som det er flet her ved Bjerreherredbanen, og det finder jeg dog meget ubilligt. Jeg har allerede paatakt Veile Rådsheds Interesser. Jeg skal yderligere fremhæve og betone, at Rådsheden ved dette Baneanlæg vil komme til at lide ganske betydeligt; og at den saa tillige gennem Expropriationsudgifterne skal bidrage til at søde Bjerreherredbanen, kan dog aldrig fra et principielt Standpunkt forsvares. Selv om jeg var en endnu større Ynder af Bjerreherredbanen, vilde jeg derfor ikke lade være at stemme for de af mig nævnte to Vædringsforslag under henholdsvis Nr. 3 og 2. Den høitævede Minister har jo heller ikke bestemt sagt, at det vilde have Lovens Død til Følge. Desuden ere Vædringsforslagene jo bebudede baade af den ærede Forslagsstiller og af mig ved den forrige Behandling, saa at der kunde have været Leilighed for den høit ærede Minister til at udtale sig om, hvorvidt han af den Grund vilde modsætte sig Lovforslaget. Man kan derfor gaa ud fra, at Ministeren ikke vil modsætte sig Lovforslagene, selv om Vædringsforslagene vedtages. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 4 angaaer, forekommer det mig ogsaa, at det, efter hvad der er foregaaet, kunde være et ret forstandigt Vædringsforslag, og det kan da under ingen Omstændigheder lægge Lovforslaget nogen særlig Hindring i veien; saaledes maatte jeg forstaa den høitævede Minister. Komme de andre Baneanlæg frem, kunne vi jo til den Tid tage under Overveelse, hvad vi ville gjøre. Er der Grund til at indsætte en lignende Bestemmelse, gjøre vi det, men er der ingen Grund dertil, lade vi det være. Jeg finder, efter hvad der er foregaaet tidligere, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kunde have Grund til at stille Vædringsforslaget under Nr. 4, og jeg vil derfor ogsaa stemme baade for Vædringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4. Jeg tror ligesom han, at det, alle Omstændighederne tagne i Betragtning, er forsvarligt at stille det og stemme for det, og under alle Omstændigheder kan det ikke lægge disse Baner nogen Hindring i veien. Jeg siger, at naar vi komme til de andre Baneanlæg, saa den Dag den Sorg, saa tage vi ligeledes de foreliggende Omstændigheder i Betragtning. De andre